

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 6.12.2017 –
ExxonMobil Production Deutschland GmbH v. Saksan liittotasavalta**

(Asia C-682/17)

(2018/C 112/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko laitos, joka valmistaa tuotetta, jonka valmistus ei kuulu direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ (jäljempänä päästöoikeusdirektiivi) liitteessä I mainittuihin toimintoihin (kuten tässä tapauksessa rikin valmistus), ja jossa valmistetaan samalla päästöoikeusdirektiivin liitteen I mukaan päästökauppajärjestelmään kuuluvaa toimintaa ”polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW”, direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohdassa tarkoitettu sähköntuottaja, jos tämän laitoksen sivurakennuksessa tuotetaan myös sähköä tätä laitosta varten ja (vähäinen) osuus tästä sähköstä johdetaan julkiseen sähköverkkoon vastiketta vastaan?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Jos ensimmäisessä kysymyksessä kuvattu laitos on direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohdassa tarkoitettu sähköntuottaja, voiko tämä laitos saada komission päätöksen 2011/278/EU⁽²⁾ mukaisen päästöoikeuden lämmön osalta myös silloin, jos lämpö täyttää päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan c alakohdan edellytykset mutta ei kuulu päästöoikeusdirektiivin 10 a artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, 3 kohdassa ja 4 kohdassa mainittuihin ryhmiin – lämpö, jota saadaan prosessikaasujen polttamisesta sähkön valmistamiseksi, kaukolämpö ja tehokas yhteistuotanto?

- 3) Jos kantajan laitoksessa tuotetun lämmön osalta voidaan myöntää päästöoikeuksia kahteen ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavan vastauksen mukaan:

Kuuluuko hiilidioksidi, joka vapautetaan ilmakehään tuotettaessa maakaasua (hapankaasun muodossa) ns. Claus-prosessissa erottamalla maakaasun luontainen hiilidioksidi kaasuseoksesta, sellaisiin päästöihin, jotka syntyvät komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan h alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetulla tavalla 3 artiklan h alakohdan v alakohdassa mainitussa prosessissa?

- a) Voivatko komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan h alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut hiilidioksidipäästöt ”syntyä” prosessissa, jossa raaka-aineen luontainen hiilidioksidi erotetaan fysikaalisesti kaasuseoksesta ja vapautetaan ilmakehään ilman että siinä yhteydessä suoritettavassa prosessissa syntyy uutta hiilidioksidia, vai edellytetäänkö tässä säännöksessä pakottavasti, että ilmakehään vapautettava hiilidioksidi syntyy ensi kertaa prosessin tuloksena?
- b) ”Käytetäänkö” hiiltä sisältävää raaka-ainetta komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan h alakohdan v alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jos ns. Claus-prosessissa luontaisesti esiintyvää maakaasua käytetään rikin valmistuksessa ja siinä yhteydessä maakaasun luontainen hiilidioksidi vapautetaan ilmakehään ilman että maakaasun luontainen hiilidioksidi osallistuu prosessissa tapahtuvaan kemialliseen reaktioon, vai edellyttääkö käsite ”käyttö” välttämättä sitä, että hiili on osallisena kemiallisessa reaktiossa tai on jopa siinä välttämätön?

- 4) Mikäli kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Jos päästökauppajärjestelmään kuuluva laitos täyttää sekä edellytykset sille, että se voi muodostaa lämmön vertailuarvon piiriin kuuluvan laitoksen osan, että myös edellytykset sille, että se voi muodostaa prosessipäästöjen piiriin kuuluvan laitoksen osan, minkä vertailuarvon mukaan maksuttomat päästöoikeudet jaetaan? Meneekö päästöoikeus, joka perustuu lämmön vertailuarvoon, sellaisen päästöoikeuden edelle, joka perustuu prosessipäästöihin, vai onko prosessipäästöjä koskeva päästöoikeus erityisyytensä vuoksi ensisijainen lämmön vertailuarvoon ja polttoaineen vertailuarvoon nähden?

- ⁽¹⁾ Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EYVL 2003, L 275, s. 32)
- ⁽²⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös 2011/278/EU (EUVL 2011, L 130, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 8.12.2017 – Bayer Pharma AG v. Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. ja Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

(Asia C-688/17)

(2018/C 112/16)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Bayer Pharma AG

Vastapuolet: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. ja Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY ⁽¹⁾ 9 artiklan 7 kohdassa esiintyvää asianmukaisen korvauksen käsitettä tulkittava siten, että jäsenvaltioiden on annettava sellaiset osapuolten vastuuta sekä korvauksen määrää ja muotoa koskevat aineellisoikeudelliset säännökset, joiden perusteella jäsenvaltion tuomioistuimet voivat määrätä valittajan suorittamaan vastapuolelle korvauksen sellaisten toimenpiteiden aiheuttamasta vahingosta, jotka tuomioistuin on lopulta kumonnut tai jotka ovat myöhemmin rauenneet valittajan toiminnan tai laiminlyönnin takia taikka tuomioistuimen myöhemmin todettua, ettei teollis- tai tekijänoikeutta ole loukattu tai loukkaamisen uhkaa ei ole ollut?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko mainitun direktiivin 9 artiklan 7 kohdan kanssa ristiriidassa sellainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan direktiivin kyseisen säännöksen mukaisen korvauksen osalta on sovellettava sellaisia jäsenvaltion vastuuta ja vahingonkorvausta koskevia siviilioikeuden yleisesti sovellettavia säännöksiä, joiden perusteella tuomioistuin ei voi velvoittaa valittajaa korvaamaan sellaisia patentin mitätöinnin vuoksi jälkikäteen perusteettomiksi muuttuneiden turvaamistoimenpiteiden johdosta aiheutuneita vahinkoja, jotka ovat syntyneet siitä syystä tai joiden syntymisestä vastapuoli on vastuussa sen takia, ettei se ollut itse toiminut siten kuin vastaavassa tilanteessa on tavanomaisesti odotuksenmukaista, olettaen, että valittaja turvaamistoimenpidettä hakiessaan on toiminut siten kuin vastaavassa tilanteessa on tavanomaisesti odotuksenmukaista?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 157, s. 45.